

Jugoslovanska zastava bo vihrala na S. N. Domu Boji za posest Norveške

Dr. J. W. Mally

V nedeljo bo prvič zaplapolala jugoslovanska zastava na poslopju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue. To se bo zgodilo ob priliki, ki bo uradno odprt urad konzulata kraljevine Jugoslavije v drugem nadstroju SND, na 6411 St. Clair Ave. Častni konzul kraljevine Jugoslavije, dr. James W. Mally, vabi narod, da si te prostore ogleda.

Slavnostna odprtja se prične ob enajstih dopoldne v nedeljo 14. aprila. Člani Jugoslovanske legije, postaja Jadran, bodo izvršili častno nalogo, da razvijejo na poslopju SND jugoslovansko zastavo. Jugoslovanski legiji je tudi poverjena častna naloga, da razobesi na pročelju SND, to je pred konzularnim uradom, jugoslovanski grb, ki je krasno delo v treh barvah in v velikosti 2x3 čevljev.

Zatem se vrši pa uradni sprejem gostov v konzularnem uradu. Kot nam je naročil konzul dr. Mally, je vsak prijazen vabljen, da si ogleda urad, ki je, to moramo priznati, res nekaj posebnega. Ne verjamemo, da se more kak drug podoben urad ponajti s tako razkošno opremo, saj v Clevelandu ne. Zato moramo na tem mestu

novemu konzulu dr. Mallyu čestitati, ker ni štedil niti denarja niti časa, da dobi kraljevina Jugoslavija dovolj časten prostor. To je v kredit Jugoslaviji in v kredit našemu narodu, iz katerega je izbran novi konzul.

Dr. James W. Mally je prvi Slovenec, ki je bil imenovan za častnega konzula kraljevine Jugoslavije. Mislamo, da je največja slovenska naselbina v Zed. državah do tega tudi upravičena. Dr. Mally je bil imenovan častnim konzulom že 25. oktobra 1939, predsednik Zed. držav, Franklin Delano Roosevelt, je pa podpisal tozadevno uradno listino na 19. januarja letos.

Kot nam naznanja dr. Mally, bo urad odprt službeno vsak dan od 9 do 12 dopoldne, od 1 do 2 in od 5 do 6 popoldne. Ob sredah in sobotah bodo pa uradne ure od 9 do popoldne. Ob nedeljah bo urad zaprt.

Naj ob tej priliki izrečemo iskrene čestitke dr. Mallyu na njegovem imenovanju. Upamo, da bo s svojo podjetnostjo in ljubeznijo do jugoslovanskega naroda tukaj in v domovini vzdrževal še trdnije vezi med ameriški Jugoslavini in našo staro domovino. Bog živi!

Norveške čete so se na več krajih postavile Nemcem v bran. Na južnem obrežju Norveške se vrše spopadi med zavezniško mornarico in letali ter med nemško mornarico in letali.

ANGLEŠKE BOJNE LADJE OBLEGAJO NORVEŠKO PRISTANIŠČE NARVIK IN OSLO

Stockholm, 10. apr. — Pri izgubili dve križarki, Karlsruhe morskimi ožini Skagerrak, preliv in Bluecher (kar se potrjuje tudi med Dansko in Švedsko, so se sprijele angleške in nemške bojne ladje s sodelovanjem bojnih letal obeh strani. Poročila zatrujejo, da je v boju 10 nemških ladij, število zavezniških pa ni znano. Poročila tudi zatrujejo, da sta bili potopljene dve nemški ladiji.

Severno od Narvika so se Norvežani postavili v bran Nemcem. Zaprli so cesto v Tromsø, ki je še vedno v norveških rokah. Tudi Norveška vlada včeraj, toda danes je zbežala tudi od tukaj, a kralj je ostal.

Tu sem so prišla danes poročila, da so zavezniški vzeli Nemcem norveška mesta Bergen in Trondheim. Najbolj vroča bitka se vrši za posest norveškega mesta Narvik, ki ga so zavzeli Nemci včeraj v teku 40 minut. Angleški rušilci obstreljujejo nemške bojne ladje v pristanišču, toda Nemci se branijo z obsežnimi baterijami, katere so vzeli Norvežanom.

NEMCIJA trdi, da so poškovali Angležem štiri bojne ladje, dve križarki in dve transportni ladji, poleg dveh rušilcev, ki sta bila včeraj potopljena pri Narviku.

ANGLIJA trdi, da so Nemci Norveško.

V Evropi so mnjenja, da je Hitler storil prvo napako v Skandinaviji

London. — V vojaških krogih prevladuje mnenje, da je Hitler s svojim sunkom v Dansko in Norveško napravil prvo strategično napako, ki jasno kaže, da je storil to v skrajnem obupu. Sicer zavezniški ne zanikajo, da bo za Hitlerja velike vrednosti in prednosti, če bo obdržal postojanke v Norveški, ker bo imel mnogo bližje do angleške obale za podmornice in letala.

Zavezniški upajo, da se bo Švedska pridružila njim in da bodo zavezniški kmalu poslali vojaštvo do norveškega pristanišča Narvik, od tam pa po železnici v Švedsko, da bodo tako ustavili dovoz železne rude v Nemčijo.

Vprašanje pa je, kaj bo storila Rusija glede Skandinavije. Nek ruski uradnik v poslanstvu se je izrazil, da Rusija ne bo storila nobenega koraka v Skandinaviji, če zavezniški ne bodo napadli Rusije. Vendar pa Rusija ne vidi rada Skandinavije niti pod nemško, niti pod zavezniško kontrolo.

V splošnem pa ima angleški narod neomajano zaupanje v svojo pomorsko silo in splošno se pričakuje, da bo zdaj prišlo do kakega večjega spopada, kjer bodo zavezniški lahko pokazali svojo moč nad Nemci.

Obstrelil sestro, ker je poročila zamorca

James De Rosa, star 23 let iz 2191 E. 38. ceste, je obstrelil svojo sestro in njenega moža, ker se ni hotela ž njim razporočiti. Poročena sta komaj en mesec in sicer sta se poročila skrivaj v Warren, O. V De Rosovi družini je 13 otrok. James je stopil pred svojo sestro in njenega moža in ju vprašal, kaj bosta napravila v bodoče. Oba sta rekla, da bosta ostala skupaj. James je potegnil samokres in sprožil tri strele v svojo sestro, nato pa še v svaka. Sestra je nevarno ranjena, mož pa ne. James je povedal na policiji, da ni mogel trpeti, da bi bila njegova sestra poročena z zamorcem.

K molitvi

Članice Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete so prošene, da pridejo danes zvečer ob 7:30 v pogrebni zavod Jos. Žele in Sinovi na 152. cesti, da se z molitvijo poskuse od pokojne sestre Mary Lapuh.

Roosevelt je tudi v državi Illinois zmagal nad Garnerjem

Chicago. — Kolikor je znano dozdaj iz poročil glede izida primarnih volitev v državi Illinois, je dobil predsednik Roosevelt sijajno zmago nad podpredsednikom Garnerjem, kar se tiče izvoljenih delegatov za narodno konvencijo. Roosevelt bo zmagal s 5:1 nad Garnerjem, ko bodo znane končne številke. Na republikanski stranki je pa zbral skupaj kandidat Dewey precejšnje odstotke glasov.

Garnerjevi pristaši se izgovarjajo, da niso nikdar pričakovali zmage v Illinoisu, ker niso imeli prave organizacije, niti denarja za kampanjo. Rooseveltovo ime je bilo poslano v primarne volitve po čikaškem županu Kellyu. Roosevelt sam ni dal delegatom nobene izjave, naj se zavežejo zanj. Kelly je izjavil, da bo šlo vseh 58 illinojskih delegatov za Roosevelta, ki bodo stali pri njem do zadnjega.

Vojna v Skandinaviji je dvignila zahtevo za tretji termin

Washington, D. C. — Rooseveltovi pristaši prerokujejo, da je najnovejša vojna v Skandinaviji dvignila zahtevo, da bo Roosevelt kandidiral za tretji termin. Pravijo, da bodo ti najnovejši dogodki v Evropi prisilili Roosevelta, da bo sprejel kandidaturu. Kakor trdijo najnovejša vest, se je Roosevelt izjavil, da ne želi ostati še nadalje predsednik Zed. držav, toda ne sme zapreti vseh vrat za seboj, ker ne ve, kaj se bo zgodilo še v Evropi.

Senator Pepper iz Floride je rekel: "Važno je, da Zed. države zahtevajo, da je njih tujezemska politika in narodna smerica vodena po možu, ki ima izkušnje in zaledje, kot ga ima naš predsednik. Roosevelt mora sedaj nadaljevati, pa če to že hoče ali ne."

Izletnice so vesele

Mrs. Albina Novak, ki vodi izlet članice Slovenske ženske zveze v Washington, je poslala včeraj brzojavko, v kateri pravi, da so izletnice srečno dospеле v Washington in da so vse židane volje. Danes zvečer se vrnejo domov.

NAJNOVEJŠE VESTI

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je udaril po nemški invaziji na Dansko in Norveško z diplomatsko in finančno šibo. Odredil je zamrznevanje danskih in norveških kreditov v Zed. državah ter je tako preprečil Nemčiji, da bi se mogla polastiti tega denarja. Danskega poslanika Kauffmana je pa obvestil, da ga bodo Zed. države še naprej priznale kot polnomočnega zastopnika Danske, čeprav je deželo zasedla Nemčija.

London. — Vedno bolj se širi vest, da bo Hitler zahteval od Švedske dovoljenje, da sme prevažati svoje čete preko Švedske do norveškega obrežja.

New York. — Radio iz Rima poroča, da sta Nemčija in Rusija zahtevali od Romunske, da se izjavi glede zadnjih dogodkov v Skandinaviji in da pove, če je še vedno pripravljena dati razne potrebščine Nemčiji.

London. — Da bo tudi Rusija kmalu posegla v boj v Skandinaviji se sklepa iz tega, da začela Sovjetija zbirati čete v severni Rusiji.

Amsterdam, 11. apr. — Pet nemških transportnih ladij, polne vojaštva, in štiri bojne ladje so potopili sinoči Angleži ob švedski obali. Pomorska bitka med zavezniškimi in nemškimi ladjami, ki se je pričela v Skagerraku ob treh popoldne, je trajala do polnoči.

London. — Nemška bojna letala so danes napadla severno angleško obalo in metala bombe na bojno pristanišče Scapa Flow. Od šest do devet nemških letal so Angleži uničili.

Prvorojenka

Pri Mr. in Mrs. John Pristov, 1126 E. 76th St. so se oglasile rojenice in pustile zalo hčerko prvorojenke. Mati je hčerka spoštovane družine Gerjevič v Euclid, O. Mati in dete se prav dobro počutita v Glenville bolnišnici. Naše čestitke!

BALKAN SE TRESE ZA BODOČNOST

Belgrade. — Vesti o vpadu Rusije vpadla v Romunsko. Turške balkanske države. Ogrska ne more k sapi radi naglega suna Nemčije v Dansko in Norveško. Romunska se čudi, da se zavezniški tako počasi gibljejo. Jugoslavija je nervozna glede prihodnje poteze Nemčije. Vse sprašuje, kaj bo zdaj napravila Italija.

Bolgarska kliče vojake pod

Sedem nemških divizij čaka za Balkan

Belgrad. — Na nemško-madžarski meji je pripravljenih kakih 100,000 nemških vojakov. Pri Krakovu, na bivšem Poljskem, imajo Nemci pa 108,000 zbranih čet. Vojaki so pripravljani, kakor se sodi, da korakajo proti Balkanu, če bo prišlo povelje od Hitlerja.

Doznava se tudi, da Nemčija pritiska na Jugoslavijo Ogrsko in Romunsko, da dovolijo Nemčiji zastražiti oba bregova reke Donave v vsej njeni dolžini ob omenjenih državah. S tem hoče Nemčija zavarovati dobavo potrebščin po reki. Ta pritisk in pa zadnji vpad Nemčije v Skandinavijo je še bolj oplašil južne nevtralne države.

V političnih krogih se zdaj govori, da bo Mussolini kmalu prisiljen stopiti na to ali na ono stran. To se zlasti v slučaju, če bodo zavezniški izgubili Skandinavijo in bodo poskušali napasti Nemčijo od balkanske strani.

Kakšno moč ima Hitler?

Berlin. — Če ne bodo zavezniški pregnali Hitlerja z najnovejšega ozemlja, ki ga je te dni okupiral, bo imel Hitler do konca te vojne pod seboj: 80,000,000 Nemcev, 14,000,000 Poljakov, 7,000,000 Čehov, 5,000,000 Slovakov in poleg tega pokroviteljstvo nad danskim in norveškim prebivalstvom, ki šteje nekaj manj kot 7,000,000 duš. V to pokroviteljstvo spadajo tudi kraljevske hiše z vsemi principi in drugim sorodstvom Danske in Norveške.

Danska je prevzela nemško "pokroviteljstvo" brez vsakega oporekanja, na Norveškem je bilo pa nekaj odpora, zlasti pri zavzetju glavnega mesta Oslo. Ko so dobili Nemci v roke Oslo, je zbežala norveška vlada iz mesta in vlado je prevzel premier Vidkun Quisling, ki je znan privrženec nacije.

Tukaj se govori, da bo Rusija vpadla v Romunsko. Turčija je prepričana, da se bo tukaj v kratkem nekaj važnega zgodilo. Državniki mislijo, da bo nova fronta ošibila Nemčijo. Med Jugoslavijo in Ogrsko se je sklenila danes nova trgovska pogodba. Jugoslavija bo zamenjala mineralne in les za ogrske stroje. Promet bo znašal do 350,000,000 dinarjev na leto.

Nemški general pravi, da so zavezniški "pozabili" napasti Nemčijo

Rim. — Ameriški časnikarški poročevalec Wiegand se je obrnil pismeno na vrhovnega poveljnika nemških čet, generala Brauchitscha, naj bi mu dal kako izjavo glede bojnega položaja v Evropi. General mu je poslal brzoglavni odgovor, v katerem pravi, da je smešno podcenjevati nemško vojaško moč. Nemci so pokazali svojo zmogljivost in silo pri okupaciji Poljske, pravi general. Naučili so se mnogo tudi iz zadnje svetovne vojne in pa od napak nasprotnikov. Radi tega je danes nemška armada boljše oborožena in opremljena kot zavezniška.

"Toda kje so bili angleški generali takrat, ko je bila skoro vsa naša sila na Poljskem?" zbadljivo vprašuje nemški general. "Takrat so zamudili najboljšo priliko napasti nemško mejo, kar so jo še kdaj imeli. Toda ni se jim ljubilo marširati in se bojevati. In še zdaj čakam na fronti na prvega angleškega vojaka. Zavezniški so nam dali dovolj časa, da smo ojačili zapadno fronto, za kar gre največja zahvala angleškemu generalu. Zavezniški pravijo, da smo mi zamudili lepo priliko, ker nismo takoj v začetku te vojne udarili na Anglijo in Francijo. No, čas bo pokazal, kdo je zamudil najboljšo priliko za zmago."

Bogata darila

Na bazarju, ki ga je priredilo v nedeljo 7. aprila društvo Najsv. Imena fare sv. Vida, so bili nekateri srečni med srečnimi jako bogato obdarjeni. Prvo nagrado \$500 je dobil J. Brodnik iz 5465 Lake Ct.; drugo nagrado \$100 je dobila Elizabeth Opaskar, 3435 Euclid Heights Blvd.; tretjo nagrado \$50 je dobila Janet Nitz, 1203 E. 74 St. Po \$10 so dobili: Josephine Prince, John Hosta, Katarina Turk, J. Kersman, Mrs. F. Pohar. Po \$5: Amalija Kobal, R. Ogrinc, Albert Novak, Mr. Legat, Anton Golob, Geo. King, Mrs. G. Novak, Andrew Bajt, Harry Prosek, Mary Gornik, Louis Rigler, A. Trebar, F. Kotnik, Stanley Andolek, J. Kuhel, Mrs. L. Gornik, Marija Malenšek, D. Paik, Mohorich, F. Eckhart.

Prememba seje

Člani društva Dom št. 25 SDZ imajo sejo v petek 12. aprila mesto v soboto.

Angleški topovi merijo na Oslo

Iz severne Norveške prihajajo pristaniščem so angleške bojne poročila, da so si angleške bojne ladje, s suhega pritiskajo na ladje priborile pot do glavnega nemške posadke pa Norvežani, mesta Oslo in da zahtevajo od da se Nemci niti gani ne more-nemške posadke, da se uda. Cijlo. Ker nemška posadka ne bo vilnemu prebivalstvu je bilo ukamogla dobiti nobene pomoči, se zano, da zapusti mesto do 11:15 bo morala kmalu udati.

dopoldne v sredo. Dolge kolone avtov, trukov in busov se vijejo šli kralj Haakon je izdal na naziz mesta. Kakih 250,000 prebitorod apel, naj se trdno drži ter valcev je zapustilo mesto, prednaj stoji na strani svoje vlade, no so ga zasedli Nemci.

Najnovejša poročila zatrujejo, da bi postala njena podložnica, jo, da je nemška posadka v Nar-Vlada pozivlje vse Norvežane, viku popolnoma zajeta. Pred da se bore za svojo svobodo.

AMERIŠKE LADJE NE SMEJO VEČ VOZITI V SEVERNO EVROPO, JE UKAZ ROOSEVELTA

Washington, 10. apr. — Predsednik Roosevelt je označil severno Evropo kot bojno zono, kamor ne smejo pluti ameriške ladje. V tem odloku so označene vse vode okrog Skandinavije in nekatera ruska pristanišča v arktičnem morju: Predsednik ima po nevtralni postavi polno moč to določiti. Edina pristanišča, kamor smejo danes ameriške ladje so na Portugalskem, na Španskem in v nevtralne dežele v Sredozemlju.

Predsednik Roosevelt je tudi ukazal, da se ustavi ves kredit skandinavskim deželam. Ta odlok prizadene \$10,000,000 kredita za Dansko, \$10,000,000 za Norveško, \$15,000,000 za Švedsko in \$1,000,000 za Islandijo. Te kredite je že dovolila Export Import banka, toda kredit se ni bil izrpan.

Državni tajnik Hull je povedal, da njegov urad dela s polno paro radi varnosti 3,000 Amerikancev v Skandinaviji. Državni oddelek študira pota, po katerih bi se te ameriške državljane dobilo iz Skandinavije.

Mr. Kennick odstopil

Na volivnem uradu se je včeraj doznalo, da je Mr. Wm. J. Kennick umaknil svojo kandidaturu za kongresnika v 20. okraju. Tako sta zdaj v 20. okraju samo dva kandidata za kongres: Martin L. Sweeney in Michael A. Feighan.

Yetta Land dobila povabilo. Komunistka Yetta Land, ki je, kot znano, kandidirala za clevelandsko županjo, je dobila od Diesovega preiskovalnega odseka iz Washingtona povabilo, da se javi na pričevanje radi komunističnih aktivnosti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1903, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 86 Thurs., April 11, 1940

Kaj vam nismo povedali!

Tisti preroki, ki so že pred meseci pisali in svarili pred slinami, ki jih cedita Hitler in Stalin pred Skandinavijo, danes lahko z zadoščenjem rečejo: Kaj vam nismo pravili, da bo tako!

Hitler je v torek zjutraj navsezgodaj planil v Dansko in v Norveško! Danska vlada se je brez upora udala in molče sprejela kruto usodo. Hitler jim je zagrozil, da bo s silo strl vsak odpor. In Danci niso delali iz takega testa, kot so delali Finci. Sicer pa kaj bo peščica Dancev opravila proti močni nemški sili, ki je planila nanje, kot plane jastrebnak na jato piščet.

Ni se še steklo dosti vode v morje, ko je angleški minister Churchill govoril po radiu nevtralnimi državami, da ne njih edina varnost v tem, če se pridružijo zaveznikom v vojni proti Nemčiji. Nevtralne države so se takrat zgražale nad angleško politiko, ki jih hoče zaplesti v vojno v svojo lastno korist. No, zdaj vidijo, kako prav je imel izkušen angleški državnik.

Za časa finske vojne smo tudi mi mnogo pisali o Hitlerjevi in Stalinovi nameri, ki gre za tem, da si razdelita Skandinavijo. Takrat smo pisali, da je edina rešitev za severno Evropo v tem, da zavezniki obenem z Norveško in Švedsko priskočijo na pomoč Finski, da ustavijo Ruse pri Mannerheim liniji. Če bi bile videli skandinavsko državo takrat v bodočnost, bi bili Rusi še danes pred Mannerheim linijo, ali bi bili pa boji že za posest Leningrada in Hitler bi ne bil danes v Norveški. Toda skandinavske države so si takrat izvolile ostati nevtralne in danes so na isti poti kot je bila Finska.

Naj nekoliko ponovimo besede, ki smo jih zapisali pred meseci na tem mestu in ki so se izpolnile do pičice. Tako smo zapisali na 7. decembra: "Tako stoji zdaj na obrežju deroče reke skoro ves svet in gleda v vodo, kjer se Finska obupno bori z valovi in se skuša rešiti na breg. Ves svet jo bodri, naj ne omaga. Toda nikogar ni, ki bi ji vrgel rešilno vrv in jo potegnili na suho. Zdaj oni na bregu še ne vidijo potrebe, da bi rešili plavčaka. Naj pomislijo, da bodo nekega dne morda i sami plavali in obupno prosili ljudi na bregu pomoči."

Z dne 16. februarja smo zapisali: "Rusija in njena zaveznica Nemčija bosta dobili popolno kontrolo nad Finskim zalivom in delno na Botniškim zalivom. Tako bo Finska na tleh, Švedska in Norveška bosta pa brez moči med Rusijo in Nemčijo. In ko bo enkrat Skandinavija dominirana po ruski ali nemški bojni sili, bo ogrožena angleška moč na morju."

In 27. februarja smo pisali na tem mestu, kako je bil švedski narod razočaran, ko je švedska vlada odklonila vsako pomoč Finski in kar se tiče prehoda zavezniških čet preko švedskega ozemlja, tega Švedska ne more nikdar dovoliti. Kralj Gustav je pripomnil, da bi vsaka nadaljna intervencija napram sosedni Finski zapletla Švedsko v vojno s to ali ono državo. Takrat je spregovoril v imenu generalnega štaba švedski polkovnik Bratt, ki je rekel: "Zdaj je usoda Finske znana in kaj bo z Švedsko?" S tem je hotel povedati to, kar misli ves švedski narod, da je cilj Rusije Atlantik in potem prideta na vrsto Švedska in Norveška. Polkovnik Bratt je spregovoril preroške besede, ko je rekel: "V kritičnem trenutku je boljše sprejeti udarec takoj, kot pa tedaj, ko ga bo težko prestopiti."

In vse to se je zdaj izpolnilo. Švedska in Norveška, ki nista hoteli iti na pomoč svoji sosedni Finski, ker se nista hoteli zameriti Nemčiji, sta danes na tleh. Zdaj vidita, v koliko je Hitler cenil njihovo tedanjo nevtralnost, ki je bila samo v korist Hitlerju in Stalinu.

Značilno je pa to, da je angleški minister Churchill še leta 1933, ko ni bil še pri vladi, svaril pred Hitlerjem, ko je udril v Porurje. Videl je že takrat, da je bil prav takrat pravi čas, da se ustavi Hitlerja. Toda angleški državnik tega ni videl, pa so popuščali Hitlerju v točki za točko tako dolgo, da si je Hitler osvojil že skoro pol Evrope.

Churchill je svaril nevtralne države in jih pozival na boj proti Nemčiji še ko je stala Finska trdno pri Mannerheim liniji. Takrat je prosil Švedsko in Norveško naj skupno z zavezniki hitijo na pomoč Finski. Zdaj je Finska na tleh, Švedska in Norveška istotako.

Kakor je bila pred meseci simpatija vsega sveta s Finsko, tako je danes z Dansko, Norveško in Švedsko. Pa kaj pomagata samo simpatija, ko je treba vzeti v roke palico in pošteno namlatiti nemškega vojne boga Hitlerja, ki mu ni sveta nobena mednarodna postava, mu niso svete nobene meje svobodnih držav, dokler služi to njemu v korist.

Vedeti je treba, da imajo Hitlerjevi aeroplani od norveškega obrežja še enkrat krajšo pot do angleške obale, kot so jo imeli pa prej od nemške meje. Vprašanje je, kaj bo zdaj napravil Stalin? Ali si bosta s Hitlerjem delila Skandinavijo? Ali bo dobil Hitler Dansko in del Norveške, Stalin pa vso Finsko, Švedsko in severno Norveško?

Naj reče kdo o angleški politiki kar hoče, končno bodo morale nevtralne države priznati, da je imel Churchill prav, ko jih je pozival za skupen nastop proti Hitlerju. Naj je tudi bilo to v interesu Anglije, pa je bilo tudi v interesu nevtralnih držav.

BESEDA IZ NARODA**Konzul daje priznanje WPA projektu**

Publicijski oddelek WPA, ki ima nalogo, da prestavi na angleški jezik tujezemske časopise, da se seznanijo ameriška javnost z šegami in navadami številnih narodnosti, ki so si izbrale Zedinjene države za svojo novo domovino, je dovršil pred nekaj dnevi tudi obširno knjigo, ki je vsa posvečena Slovincem. O tem ogromnem in edinstvenem delu se je izrazil jugoslovanski konzul dr. Mally sledeče:

"Cleveland, 3. aprila, 1940. Miss Marion F. Wilson, Director Professional and Service Division WPA, 1275 Ontario St., Cleveland, O.—Tem potom Vam želim sporočiti, da sem imel priložnost včeraj ogledati si peti zvezek (slovenski oddelek) WPA projekta. Reči moram, da je to delo velike vrednosti. Ta knjiga in enake knjige drugih narodnosti bodo služile tistim, ki preiskujejo narodnostne vire, zgodovino in razne doprinose teh narodnostnih skupin v našem ameriškem življenju.

"Zato čestitam na tem delu Vam in osebju. Delo je tako perfektno, da iskreno želim, da se bo izvedlo do vse popolnosti. Danes sem bil nadvse prijazno sprejet od Mr. Oscar Bana, ki si je vzel čas, da mi je pokazal in razkazal vse delo. Zelo mi je žal, da ne morem dobiti te knjige, da bi jih poslal v arhive deželi, katero jaz častno zastopam in za arhiv lokalnega konzulata. Rad bi dobil tri kopije te knjige, če je to mogoče.

"Dovolite, da Vam ponovno čestitam na tem delu ter beležim z odličnim spoštovanjem. "Dr. James W. Mally, "konzul kraljevine Jugoslavije."

Kandidat stopa pred volivce

Kot že prej naznanjeno v tem listu, kandidiram letos za državnega poslanca postavodajne zbornice.

Da se naši volivci in volivke bolje seznajajo z mojo osebnostjo in zmožnostjo za ta urad, sem se namenil pdati vam moj življenjepis. Rojen sem bil v Cerkenici pri Rakeku. V Ameriko sem prišel leta 1910 ter se nastanil v Collinwood-Cleveland, kjer od takrat stanujem. Upisal sem se takoj v večerne šole, da sem se prej navadil angleščine. Po ročil sem se leta 1913. Stanujem na 469 E. 149th St. V zakonskem življenju nas je teta štokljica obdarila s 3 sinovi. S trdim delom in varčevanjem sem si prihranil nekaj denarja in pričel trgovino z modnim blagom leta 1924, katero sem vodil do leta 1937. Eno leto sem delal v državni oddelku prodajalni žganja. Leta 1939 sem dobil državno dovoljenje za prodajo zemljišč, ter delam v družbi Mr. Dan Stakicha Collinwood Realty Co.

Največ prostega časa sem žrtvoval za naš narod v podpornih, kulturnih delavskih, trgovskih in političnih organizacijah. Aktivnost mojega trdega dela v življenju in med narodom me je izučila, da vem kakšno zastopstvo delavni narod in mali trgovec potrebuje. Ako me boste torej izvolili, se bom v postavodajni zbornici boril za zadostno podporo brezposelnim, postavci v korist in blagostanje delavcev, da se odpravi davek na drobno prodajo (sales tax), da se pomaga brezposelnim do dela, da se zviša plačilo starostne penzije in znižajo začetno leto, da se potom postav pomaga malim trgovcem, katerim preti pogin od veletrgista, da se varuje civilne svobodščine in blagostanje

naroda. V vseh mogočih ozirih biti v pomoč našim ljudem. Odločno proti vsem novim davkom. Priporočam, da volite za vse slovenske kandidate, ker nominiranih bo 18. Vsem volivcem v Cuyahoga okraju bom zelo hvaležen ako boste poleg ostalih slovenskih kandidatov, naredili križ tudi pred mojim imenom na demokratiški glasovnici, primarne volitve 14. maja 1940.

S spoštovanjem
John Rožance,
kandidat za državno postavodajo

Kartna partija in ples

Sivalni klub sv. Klare pri fari Marije Vnebovzete priredi zanimivo "Card party" in ples v nedeljo, 28. aprila in sicer v študijski sobi v leseni šoli. Obeta se vam fina zabava. Starši kakor tudi mladina, vsi ste prav prijazno vabljeni.

Čisti dobiček prireditve gre v pomoč naši blaginji, da bomo lahko z delom nadaljevali. Saj veste, da je vedno treba kaj popravljati, bodisi cerkvene obleke našim gospodom duhovnikom kakor tudi cerkvene prtove in drugo.

Dekleta so se zbrale, da bodo za vse to skrbale in zašile, kar bo potreba ali pa tudi napravile nove stvari, ki se jih potrebuje. Zato vas prijazno vabimo in prosimo, da nam pomagate pri tem delu s tem, da se polnoštevilno udeležite te naše prireditve in se z nami pozabavate.

To je jako zanimivo delo naših deklet in tudi koristno pri vsaki fari. Pridite in nam pomagajte, da bomo lahko nadaljevali z začetnim delom. Vsi ste prav vljudno vabljeni in ne pozabite nas v nedeljo, 28. aprila. Na svidenje.

Mary Habjan.

Ob 30 letnici prihoda v Ameriko

(Nadaljevanje)

Prekorčili smo avstrijsko mejo in nekako tri postaje prej ko smo dospeli v Bazel, je prišel k nam nek precej elegantno oblečen gospod, ki nas je takoj spoznal, kateri smo njegovi potniki.

Ker je videl, da smo ga nekateri precej nezaupno gledali, nam je povedal, da se ni treba nič bat in da je on tisti, ki nas bo spremljal. Rekel nam je, da smo pokazali svoj znak, pa bo vse urejeno. Ko smo prišli v Bazel, nas je nekam skril in ko je bil vlak pripravljen za odhod proti Parizu, nas je prišel iskat in nas je pomešal med druge potnike.

Ravno v tistem času pa je bila reka Rena poplavila vse ceste in tudi železniško progo. Videli smo precej malih hiš, ki jih je reka nesla s seboj proti Parizu. Tudi naš vlak je zabredel v vodo in sicer tako globoko, da so bila vsa kolesa pod vodo. Tedaj pa se je potnikov polastila panika. Vse je začelo upiti, ker smo se bali, da se bomo vsak čas prevrnili v vodo in tako sklenili svoje življenje v vodi.

Končno pa je naš vlak srečno prebredel podivjane valove in smo tako vsi živi in zdravi dospeli v Pariz. Tu smo se zahvalili Bogu, da smo srečno ušli smrti v mrzlih valovih. Seveda se je lahko šaliti doma pri mizi, a ni šala, če človek poln življenja gleda smrti v obraz. Takrat človek popolnoma pozabi na vse posvetno življenje in iz dna duše so se nam vzdigovali kljci k Mariji Pomočnici mornarjev.

Na misel mi je prišlo, kako nekateri ljudje dan za dan so vražno govore proti svojem Bogu in Mariji, a kadar pa pride sila, tedaj se jih pa tako hitro spomnijo in prosijo Njihove pomoči. To se ni primerilo samo

meni, ampak je že stari pregovor, ki pravi: "Kdor Marije ne pozna, naj se na morje poda!" Zato tudi sedaj javno prosim vse naše rojake, Slovence, da se vzdržite tistih grdih kletvin, ki žalijo Mater božjo. S tem boste pridobili na ugledu ne samo med seboj, ampak tudi pri drugih narodih.

Vsak, ki kaj dobrega stori svojemu bližnjemu, bo imel gotovo lahko srce, kdor pa sovraži svojega bližnjega, tak gotovo ne more imeti mirnega srca. Vsak naj se zaveda, da smo pred Bogom vsi enaki. Bogastvo človeka ne osreči.

Malo sem zašel, upam in želim vsem čitateljem Ameriške Domovine, da bi bili vsi zdravi do prihodnjic in se boste z mano odpeljali na široko morje. Pozdravljeni,

France s cleve. hriba.
(Dalje prihodnjic)

ZAHVALA

Prisrčno se zahvaljujem vsem mojih prijateljem za obiske v bolnišnici in na domu za časa moje bolezn. Prav posebno pa se še zahvaljujem za vse poslanecvetlice in kartice, katere sem prejela v tem času od družine Andy Hočevar, od družine Anton Traven, od Mrs. Mary Miklič ni od priljubljenega pevkega zbora "Kanarček", za katere bom še z večjim veseljem delovala takoj, ko mi ljubi Bog da zdravje. Torej najlepša hvala vsem skupaj!

Jennie Novak,
3705 E. 108th St.

Math Tekavec:**Slika katoliške cerkve**

Slika, kot jo servira članom SNPJ urednik Prosvete v št. 76 po nekem "članu katoliške župnije na srednjem zapadu" imenovanem N. V. Fetterlyja, povzeta po aprilskem magazinu "The Forum."

Molek pravi: "... je žgoča kritika katoliške cerkve." Jaz pa mislim, da je vredna Molekove "dostojnosti" (?), in ne bo odveč, če ji posveti malo več pozornosti. V uvodu bi pripomnil dvom, da je dotični Fetterlyja, najbrže toliko v zvezi "s katoliško župnijo na srednjem zapadu" kot je prevajalec dotičnega članka, član župnije sv. Štefana v Chicagu.

Kot navaja urednik: "Pisec pravi, da se je že naveličal nedemokratičnega — avtokratičnega sistema svoje cerkve, ki je silno občutljiva napram kritiki od znotraj ali od zunaj. Jedro njegove kritike je, da Cerkev (to je, duhovščina), postopa z maso svojih vernikov kakor z otroci, ki še nimajo razuma. Verniki nimajo druge pravice kakor posvetovalni glas pri upravi svojih župnij in če kaj kritizirajo so strogo disciplinirani. Naloga vernikov je le, da pridno plačujejo, pridno molijo, pridno ubogajo, pridno molče, kakor otroci!"

Verniki pa s tem niso zadovoljni. Verniki imajo oči in ušesa za silen kontrast med svojo cerkvijo in ostalo demokratično Ameriko. Katoliška cerkev vztraja za vsako ceno, da obdrži avtokratične, avtoritativne postavbe in predpise, ki so v nekaterih ozirih še iz starrega veka in ki so veliko nasprotje ameriški ustavi in ameriškim demokratičnim institucijam. Verniki vse to vidijo, toda pomagati si ne morejo; oni, katerim ta avtokracija cerkve preseda že do skrajnosti, postanejo brezbržni in polagoma odpadejo. Katoliška cerkev v Ameriki izgubi mnogo več starih članov kot pa pridobit novih sleherni leto."

Odmev na ta dva odstavka je: Torej dotični Fetterlyja se je naveličal biti — kakor Molek — katoličan. Upam, da mu je od samega veselja Molek poslal brzojavno čestitko. Kaj si moremo pomagati, katoliška cerkev je izgubila eno svojih

ovac, pa upajmo, da se kljub izgubi Fetterlyja ne bo omajala. Čudno pa se nam zdi, da se "Prosvetin" urednik boji zanjo in nam po Fetterlyju kaže napake, ki bi jih morala izločiti in se reformirati, ako noče izginiti s površja zemlje.

Če bi bila kakšna doslednost pri Moleku, bi moral še to kar je v Cerkvi "slabega" na vso moč podčrtati, da se čimprej zruši in zgine z zemeljskega površja. Kako bo Molek z vašimi upi — "... da leže v grob, če davno pripravljen in davno zaslužen" — (kakor včasih izražate želje svojega srca), če se poslužiti stvari, ki bi jo po vašem mnenju ta ustanova nujno potrebovala? Ali niste v protislovju? Oprostite mi, da povem svoje mnenje. Meni se zdi, da ste v hinavščini prerasti svoje vzore, svetopisemske farizeje. Zdite se mi zelo slični tisti skupini, ki je prišla pred Jezusa in ga skušala. V evangeliju je takole zapisan ta prizor: "Tedaj so farizeji odšli in se posvetovali, da bi Ga ujeli v besedi. In pošljejo svoje učence skupaj s herodovci in reko: 'Učenik, vemo da si resnično ljuben in v resnici učiš pot božjo in se ne meniš za nikogar, ker ne gledaš na osebo. Počuj nam torej, kaj se Ti zdi, ali se sme dajati cesarju davek, ali ne?'"

"Jezus pa je poznal njih zlobo in je rekel: 'Kaj me skušate hinavci? Pokažite mi davčni novček.' Prinesli so Mu ga in reče jim: 'Čigava je ta podoba in ta napis?' Reko mu: 'Cesarjeva.' Tedaj jim pravi: 'Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega.' Ko so to slišali so odšli." (Matt. 22, 15-22).

Pripomnim, da so imeli farizeji past v tem, če bi Jezus rekel, da se ne sme plačevati davek Rimljanom, pod katero oblast je tedaj Judeja spadala, bi Ga bili zatožili Rimljanom. Ako bi bil pa rekel, da se mora, bi izrabili farizeji izjavo, češ, da je sovražnik judovskega ljudstva, ki ukazuje rimskemu tlačanu plačevati davke.

Ne pisec Fetterlyja, ne oproda Molek, ne poznata Cerkev, zato ne bo odveč, če se posveti temu predmetu malo več razmišljanja. Iz katekizma nam je znano: "Da je katoliška cerkev ustanovljena od Jezusa Kristusa vidna družba, ki veruje v iste nauke, prejema iste zakramente in ima rimskega papeža za vidnega poglavarja." Torej ne more biti v tem pogledu Cerkev to, da bi šla po željah posameznega vernika, ker to ni ustanova od ljudi, pač pa božja ustanova. Služabnik Cerkev je, kot človek, lahko podvržen kritiki. Saj ima vsak človek svoje vrline in svoje napake.

Katoliška cerkev ne more nikogar prisiliti, da bi bil njen vernik in če hoče kdo vztrajati v svoji zmoti, tedaj ne more biti več njen član. Zato zahteva Cerkev pokorščino.

Meni se zdi, da so najbolj zgoščene misli pri globokem mislecu, ki se je zedinil s katoliško Cerkvijo, pri Vladimirju Solovju (Op. da je omenjen eden izmed največjih ruskih filozofov zadnjega stoletja, sovrstnik Tolstoj in Dostojevskega). On, nekdanji pravoslavni vernik in pozneje zedinjen z Rimom, navaja sledeče: "Pokorščina božje-pravni cerkveni avtoriteti, odpoved lastni volji je pogoj in pot k pravi religiji in moralni popolnosti. Ni čudno, da se sovražniki religije posebno bore proti temu načelu, na katerem stoji moč verske in cerkvene stavbe. A žalostno nespornost je, da celo verni ljudje včasih zamejujejo načelo pokorščine. To je nevarna zmot. Cel v prvih stoletjih, ko je sv. Duh še bolj pogosto deloval, so nasprotniki cerkvene pokorščine

padali v herezije. Nesporazumljenje je, če kdo misli, da milost nasprotuje zakonu; brezumna je misel, da je pokorščina v nasprotju z ljubeznijo. Čim več ljubezni tem manj vpliva strah, tem čistejša, svobodnejša je pokorščina, ljubezen je ponižna, popolna ljubezen izganja strah. Kdor nasprotuje verski pokorščini, nasprotuje duhu Kristusovemu, o katerem pravi sv. Pavel, da se je ponižal in bil pokoren do smrti. Pokorščina je torej bistvena krščanska krepost, res značilna Kristusova krepost.

Človek je sin zemlje, a po umski duši se dviga nad zemljo — k Bogu. Kolikor bolj se dviga nad zemeljsko omejenost, toliko bolj se bliža pravi človečnosti. K tej pravi človečnosti dviga človeka Cerkev, ki človeka uvaja v božje kraljestvo in združenje z Bogom. V prirodnem človeku se ustvarja ideal zemске prirode in v Cerkvi pa se ustvarja ideal človeštva.

Zato mora biti vidna Cerkev kot vidna oblika bivanja reda in ustroja za človeštvo. S te strani se Cerkev predstavlja kot stavba, človeški elementi pa kot kamni (1 Peter 2). Kamni Cerkve so ljudje, a načrt cerkvene stavbe pa je od Boga. Forma — načrt, določa značaj vseh sestavnih delov. Gradivo — kamni morajo biti po materialni naravi enaki, a po položaju v skupnem načrtu cele stavbe, dobivajo jako različni značaj; kamni v temelji imajo drug značaj nego (po naravi) enaki kamni v zidu ali svodu. V cerkveni stavbi je občni stavbeni načrt hierhično ustrojstvo. To ustrojstvo določa cerkveno stališče členov; laik mora biti po osebnih svojstvih enak najvišjemu hierarhu, a ta osebna svojstva mu ne dajejo nobenih hierarhičnih pravic.

Dokler človeštvo ne bo popolnoma združeno z Bogom, to je, dokler se Cerkev še bori na zemlji, toliko časa cerkveni hierarhični ustroj ni neposredni odsev moralnega reda, ampak ima svoj posebni samostojni pomen, zaradi katerega stopnja hierarhične službe ni odvisna od stopnje osebne popolnosti. Prvi pogoj za vstop v božje kraljestvo je namreč brezpogojna pokorščina božji volji. Notranje kraljestvo božje zahteva popolno udanost v voljo božjo. Ako je notranje razpoloženje iskreno, se mora ustvarjati v vnemnem, praktičnem življenju.

Kako pa naj vsak človek spozna voljo božjo? Bog bi jo moral vsakemu posebej razodeti po notranjih ali znanjih nadnaravnih znamenjih (čudežih). A v tem pomenu bi bilo spolnjenje božje volje mehanično in človek bi bil samo orodje višjih sil. Z druge strani pa človek ne more biti prepričen samemu sebi brez višjega vodstva, ker se potem poslušnost božji volji ne bi kazala v delovanju. Torej je potrebno posredno, objektivno je živo človeško posredovanje.

(Dalje prihodnjic.)

Zob ga je bolel — v pljučih

Iz Solnograda poročajo: Iz Gerolzhofena je prišla čudna zdravniška novica. V ondoto bolnišnico so pripeljali mladega človeka, ki je imel hude bolečine v pljučih. Rentgenovi žarki so zdravnike jako presenetili, zakaj v pljuča se je bil zadril — zob — in zato so nastale bolečine. Bolnik se je pred nekaj leti ponesrečil z motornim kolesom in je pri tej priliki izgubil nekaj zob. En zob, ki ga je bil požrl, se je zadril v pljuča. Bolnika so operirali in ga bodo bržkone rešili.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Maya

Pa molčali so. Ali so bili z govorjenjem pri kraju? Ali so samo za nekaj časa umolkli?

Dolgo je bilo tiho med njimi in že sem obupal in mislil oditi, ko se je končno oglasil eden poglavarjev. Govoril je mešanico indijanskih narečij in angleškega jezika, ki je v navadi med Indijanci.

Vprašal je belega:

"In moj beli brat ve čisto natančno, da bo nočjo ognjeni konj pripeljal zlato z gorovja?"

"Vem."

"Kdo mu je povedal?"

"Eden tistih, ki stanujejo pri hlevih ognjenega konja."

Beli je menil železniško postajo in najbrž železniškega uradnika.

"In zlato je iz dežele Waikur?" (Waikur je indijansko ime za Kalifornijo.)

"Da."

"In ognjeni konj ga vozi k očetu belokožcev — predsedniku Zedinjenih držav —, ki bo iz njega koval dolarje?"

"Tako je!"

"Oče belokožcev ne bo dobil niti toliko zlata, da bi le samo pol pennyja skoval!"

Ali se bo mnogo belih pripeljalo z ognjenim konjem?"

"Tega ne vem. Pa naj jih bo še toliko, moj rdeči brat jih bo s svojimi pogumnimi bojevniki vse premagal."

"Bojevniki rodu Ogellalla si bodo priborili mnogo skalpov in žene in dekleta rodu bodo plesale ples veselja in zmage."

Ali bodo imeli jezdeci ognjenega konja tudi mnogo takih reči pri sebi, ki jih rdeči ljudje potrebujejo, obleko, orožje, sukne?"

"Vse to in še mnogo drugega. Rdeči bojevniki bodo zasegli bogat in velik plen."

Toda — ali bodo rdeči bojevniki res tudi dali svojemu belemu bratu, kar so mu obljubili?"

"Moj beli brat dobi vse zlato in srebro, ki ga pelje s seboj ognjeni konj. Rdeči možje ga ne potrebujejo. V njihovih gorah je toliko nuggetov, kolikor si jih le morejo pozeleti. a ne marajo za nje. Kawomien, poglavar Ogellalla — pokazal je na sebe,

— "je čul nekoč pametnega, pogumnega belokožca praviti, da je zlato deadly dust — smrtni prah —, ki ga je ustvaril hudobni duh, da bi zapeljal ljudi k tatvini in k umoru."

"Tisti belokožec je bil osel!"

"Tisti belokožec ni bil nikak osel. Pameten, pogumen bojevniki je bil!"

"Kje pa si našel na njega?"

"Otroci rodu Ogellalla so bili zbrani gori ob vodah Broad Forka, da si vzamejo skalpe nekkih trapperjev, ki so lovili bobre na njihovem ozemlju. In pri lovcih je bil tudi tisti belokožec."

Imeli so ga za norca, ker je narabil zelišča in iskal hrošče in ker je prišel, da vidi, kaka je savana. Toda v njegovi glavi je prebivala modrost in v njegovi roki moč, njegova puška ni nikdar zgrešila in njegov nož se ni bal sivega medveda Skalnega gorovja. Modre nasvete jim je dajal, ko so jih sinovi rodu Ogellalla napadli, pa smejali so se mu. Zato pa so tudi vse pobili in njihovi skalpi krasijo še danes wigwame ogellallskih bojevnikov."

Beli bojevniki pa ni zapustil svojih belih bratov, čeprav so se mu smejali, boril se je ob njihovi strani in ubil mnogo rdečih bojevnikov. Pa preveč jih je bilo, podrli so ga na tla, četudi je stal ko hrast v gozdu, ki vse podere, kadar pade pod sekuro drvarjevo. Ujetega smo ga peljali v vasi našega rodu. Nismo ga ubili, pogumen bojevniki je bil in marsikatero dekle našega rodu bi bilo rado šlo z njim v njegov šotor. Matiru, najslavnej-

ši poglavar rodu Ogellalla, mu je ponudil wigwam svoje hčerke, le če bi je ne hotel, bi moral umreti. Toda beli bojevniki je odklonil cvetlico prerije, ukral poglavarjevega najboljšega konja, si vzel svoje orožje iz poglavarjevega šotora, ubil nekaj rdečih bojevnikov in ušel."

"Kako dolgo je temu?"

"Štiri zime je od tistega časa sonce premagalo."

"In kako mu je ime?"

"Njegova pest je bila kakor medvedova šapa, z golo roko je razbil glavo mnogim rdečim in tudi nekaterim belim bojevnikom. Zato ga imenujejo beli lovci Old Shatterhand."

Res sem nekoč doživel, kar je Kawomien pripovedoval. Spoznal sem ga, dobro sem se ga spominjal. In poleg njega je sedel Matiru, tudi njega sem se spominjal, ujel me je tistikrat. Kawomien je seveda s svojim pripovedovanjem obilo pretiraval in dogodek okrasil z bujno slikovitostjo indijanskega izražanja.

"Old Shatterhand je bil —?"

je pravil beli. "O, njega pa poznam! Dobro poznam!"

"Ali je že tudi moj beli brat okusil njegovo pest?" je zbadljivo vprašal Kawomien.

"Ne. Naletel sem na njega v Old Firehandovem hide spotu — skrivališču —. Napadel sem ga z nekaterimi svojimi pogumnimi tovariši, mikale so me Old Firehandove zalge kožuhovaline. Pa se nam žal ni posrečilo. Ušel sem tistikrat z dvema tovarišema, vsi drugi so padli. Rad bi lopova spet kje srečal in poravnal z njim tiste še neplačane račune. Z obrestmi vred bi mi jih moral plačati!"

Tudi njega sem spoznal. Bil je vodja roparske tolpe, ki nas je napadla na južnem Saskachewanu, ki smo jo pa tako sprejeli, da so samo trije ušli. Nevaren človek je bil, prerijski ropar. Takih ljudi se je treba bolj bati ko najkvroločnejših rdečih, ker združujejo v podvojeni meri vse slabe lastnosti bellega in rdečega plemena.

Oglasil se je tudi Matiru. Dvignil je roko.

"Gorje mu, če ga dobijo Ogellalle kedar v pest! Mučili ga bodo na kolu, lastnoročno bi mu Matiru rezal meso s kosti! Pobil je mnogo pogumnih bojevnikov rodu Ogellalla, najboljšega poglavarjevega konja je ukradel in zavrnil je srce najlepše hčerke savane!"

Če bi bili tiste trije vedeli, da čepi komaj pol metra oddaljen od njih človek, ki bi ga tako radi dobili v pest —!

Kawomien je na Matiruove besede obžalovaje dejal:

"Rdeči ljudje ne bodo nikdar več videli Old Shatterhanda! Šel je daleč čez veliko vodo, v deželo, kjer sonce žge ko ogenj, kjer je peska več ko savana, kjer rjovijo levi in kjer si smejejo možiki vzeti žen, kolikor si jih hočejo."

Kar zavzel sem se —. Pripovedoval sem pri taborskih ognjih, da bom potoval v Afriko in obiskal tudi Sahara. Res sem bil medtem v Afriki in Sahari, pa se še spet vrnil na prerijo. In tule sem čul, da je vest o tem mojem potovanju zašla celo med Indijance —.

Z bowieknifom v pesti sem na prerijah in savanah hitreje zaslovel ko doma s peresom v roki —.

"Vrnil se bo!" je poudaril Matiru. "Kdor je pil zrak savane, tega žaja po njem, pa če gre še tako daleč po svetu, in žejalo ga bo, dokler ga bo veliki Duh pustil živeti!"

Resnico je povedal! Kakor je hribovcu na ravnini dolgačas po njegovih solnčnih višavah in prav kakor mornar z bo-

li na suhem od koprnjenja po-

ZAHVALA

(Nadaljevanje)

Jaz ga pa hitro vprašam: "Kdaj si pa še slišal, da je kdo sam hodil vabit, če je pa hotel biti 'suprajzan,' samo to mi povedi." — "Oh, kar pozabi," pravi Mr. Mlakar, "bomo pa za drugič bolj pazili." Nato sta pa prišla še Mr. in Mrs. Baraga in tako je stvar ostala nezaključena. Sedaj naj pa še kdo reče, da stvar ni bila že naprej zmenjena. Ta je vedel za moj rojstni dan, drugi za 25-letnico in za rojstni dan, pa še za tistega, ki zvedel prav po naključju, kakor je rekel.

Sam sebe nisem mogel spoznati, kako da nisem ničesar slutil, da ta dva prijatelja ne kaj kujeta za najinim hrbtom. Seveda k tej četvorici sta se pa še pridružila Mr. in Mrs. Langenfus. Seveda to veva sedaj, prej nisva vedela. Ko smo tako vasovali in se pogovarjali, kar se zasliši močno trkanje na vrata. Veste, ko sem bil še tajnik društva, pa se je večkrat prigodilo, da je bil kateri izmed članov kaj ponesrečen in so prišli policamni k meni, zato sem se tudi sedaj tako močnega trkanja skoro prestrašil, ker sem mislil, da so policamni. Skočim k vratom in kdo je bil — Mr. Pengal.

Takoj sem ga nahrulil: "Kaj misliš hišo podreti, kaj pa je taka sila, da tako razbijajo, kaj se je prigodilo kaj nepotrebnega?" V eni sapi mi pove, da pa še precej nepotrebnega. Žena mu je zbolela in sedaj pa je njega poslala po njenih opravkih. Mrs. Langenfus pa hitro vpraša kaj neki je tako važnega? Mr. Pengal ji pove, da bo njegov "švoger" John obhajal 70-letnico in da so se ženske zmenile, da bi mu nekaj napravile, kakšen "party." Prišel sem bil k vam, pa ker ni bilo nikogar doma, sem prišel pa še sem, ker vem, da ste vedno skupaj, če ni on tam, ste pa vi tukaj.

"No bosta kaj dala, vesta petlam." — "Pa je bil John na našem 'party'?" vpraša Mrs. Langenfus. "Noja, bova pa dala par dolarjev, samo moram iti domov po denar," in je hotel vstati. Moja žena pa brž reče: "Kaj pa hočete, saj imava tudi midva denar, kaj boste hodili domov, ko ste komaj prišli."

Ko Mr. Pengal zabeleži njihova imena, se obrne pa še proti nama, rekoč: "Kaj pa vidva?" Predno je mogel še kaj reči, sem se že odrezal: "No, za take stvari ne dava nič. Sva že dosti dala, od zdaj naprej ne dovo več." Mr. Pengal in Mrs. Langenfus sta nama pri-

govarjala, da če dava za Johna Dolence par dolarjev, se nama ne bo veliko poznalo, pa ko ga tako dobro pozna. Moja žena reče: "No pa daj par dolarjev."

Povedal sem, naj bo, dal bom, ampak na party pa ne bom šel. Mr. Pengal pa brž povzame, da moram priti tudi na party, ker bodo tam sami dobri prijatelji, ki vse dobro poznam in da bo lušno. Še enkrat sem mu povedal, da ne grem, ker se mi take stvari vidijo neumnost, človek samo denar zapravlja, potem je pa vse pozabljeno. Mr. Pengal pravi: "Če pa ne greš, pa še obraz predrugači in tudi denarja ne vzamem, kdor da, mora biti tudi navzoč."

Moja žena malo pogleda in seče: "Pa dajva še en dolar, pa bova šla malo pogledat." Ker sem videl, da se moja žena boji

brezkončnem morju, prav tako tudi prerija objame tistega, ki je le samo enkrat užival njeno lepoto, pa ga ne izpusti več. Tudi jaz sem se vrnil na prerijo —.

Kawomien je pokazal na zvezde.

(Dalje prihodnjič)

zameriti Mr. Pegalu, sem pa rekel, pa naj bo, bom pa šel, če se kaj hudega ne primeri. Nato pa sem mu ponudil "enega" s pripombo, da ni ravno ta najboljši. Pangel izpije in hitro reče: "Dober je dober, kar dajmi še enega." Seveda sem hitro pospravil steklenico in mu ponudil kozarec vode, pa kaj mi je rekel: "Ali ne veš, da voda še v čevljih ni dobra?"

Potem mi je pa še posebej naročil, da če ne mislim priti, da mi da raje denar nazaj in da me bo ... (in se je prijel za vrat). Se lepo poslovil z zdravom: "Lahko noč in na svidenje 2. marca v SND."

Ostala dva sta se pomudila še nekaj časa in mi prigovarjala, da bi si ja ne premislil in sta mi pripovedovala, da bo lušno in da bodo sami lušni ljuje. Moral sem obljubiti, da gremo, bom pa še tam kaj dodal. Ko najina mlajša hčerka to sliši, je pa veselo poškočila: "Tudi jaz pojdem z vama!"

Kakor sem zvedel, je bila moja mlajša hčerka za poštarico brez znamke, saj naslednji dan je že vsak vedel, kako je ta Ribničan opravil. Tudi to smo zvedeli vse potem, ko je bilo že končano.

Takoj drugi teden je šla moja žena po opravkih na St. Clair in je domogredoč spodrsnila na ledu in se poškodovala na nogi. Prvo pomoč sta ji nudila Langenfusova. Posebno si je prizadeval Mr. Langenfus, ki je bil takoj na mestu z zdravili in dajal navodila, ki jih pozna iz svoje lastne izkušnje, saj veste pri kanarčkih ... Ker sem jaz delal vsak dan, sem ga postavil za "janitorja," da se skrbel za gorkoto v hiši, da se mi poleg vse nesreče, žena še ne prehladi. Da ste ga videli, kakšno zvesto je opravljal svojo službo, pa brez vsake plače.

Mrs. Langenfus in Mrs. Bogovich sta pa skrbeli, da se je moji ženi dobro godilo kakor še nikdar poprej. Kako so skrbeli, da bi se ja hitro pozdravila, saj sta ona dva imela nalogo, da naju speljeta in zato jih je pa skrbelo in ne samo njih, ampak tudi ostale, saj je vedno kakšen prišel pogledat kako je. Seveda midva nisva popolnoma nič slutila, zakaj se gre in sva pač mislila, da jo obiskujejo kot prijateljce.

Približala se je sobota, žena mi reče, da naj jo peljem v Grdina Hardware Store, da ima nekaj za kupiti. "Kaj te bom vozil, saj lahko sam opravim, ko grem na St. Clair." A ji ni bilo všeč, ker je trdila, da mora sama videti, kaj bo kupila, da bo stvar pravilna. Jaz bi bil šel rad malo ven, saj veste, da smo možiki že taki, da radi kaj stoprmo za svojo boljšo polovico, posebno, če se gre na St. Clair, kjer se človek še lahko malo ustavi za par minut. Ni mi to uspelo, moral sem storiti kakor mi je bilo ukazano. Ko sem jo čakal na avtu, da si je nakupila, kar je mislila, sem zagledal Mr. Baraga. Takoj sem pritisnil na "horn," on se je malo ozrl, a ni me videl. Zopet zatrobim, tedaj pa je naglo skočil v svoj avto in se odpeljal. Sam pri sebi sem si mislil, saj tako vem, kam gre, tja h Kernu na 55. cesto.

Pozneje pa sem zvedel, da sta bila Mr. Baraga in Mr. Mlakar načelnika vse prireditve, zato sta morala preskrbeti vse, kar se radi pri taki stvari. Slučajno sta bila ravno v trgovini, kjer se prodaja žganje, ko sta zagledala mojo ženo, ki je zavila v Grdino trgovino. Naglo sta se spogledala in nista vedela kaj storiti. (Oh, kako bi jih bil rad videl kako sta se držala). Mlakar je rekel Baragi naj gre hitro ven in če bi slučajno videl Johna zunaj, da se kar slepega naredi in se odpelje na stransko cesto in počaka, da bova midva odšla. Prav tako se je tudi zgodilo. Kakor sem že prej omenil, da je Mr. Baraga nekam čudno gledal

proti mojemu avtu, ampak ona dva sta jo pa le tiščala, saj mi nečeta vsega povedati, ampak jaz že sam vem, kako se godi človeku v takem slučaju.

Ko se je žena vrnila, sem ji povedal, da sem videl Mr. Baraga, pa meni hotel videti. Ona pa reče, da je mogoče kaj jezem, ker sem zadnjič tako godrnjal čez tiste, ki k vajam hodim, ker me niso prišli počastiti. Mogoče, sem rekel in pogovor obrnil na drugo stran. Povedal sem ji, da bi šel rad še malo ven in v SND pogledat kako pripravljajo za party, (pa ne za moj, ampak za Johna Dolence). Žena me je odgovarjala, češ, da bova šla raje jutri in da bo šla tudi ona z menoj. Grem pa čez cesto, doma ne bom. Pa pojdim, če te ravno tako ima, oh, kakšni ste možiki! Samo, da niste doma pa je dobro."

Prišel sem k sosedu Langenfusu, kjer so mi stavili toliko različnih vprašanj, da skoro nisem mogel odgovarjati in že nisem mislil nič odgovoriti. Končno sem jima pa vseeno povedal, da se bojim za ženo, da bi se zopet kje ne potolkla. Tako smo klepetali skoro do šeste ure zvečer. Čas je bil, da gremo malo počest in potem se pa odpravimo na party, vprašal sem še kdaj gremo in oba hkrati sta mi odgovorila, da pred deveto se nam nikamor ne mudi, češ, da bodo Johna pripeljali krog pol desete, saj se ve kako je pri takih stvarih.

Odšel sem domov, povečerjal in se odpravil kakor se spodobi ter še priganjam ženo, da naj se kaj kmalu odpravi, da naju ne bod čakali kot ponavadi, ko se vselej prične odpravljati, ko je že čas iti. Odgovor je bil, saj se ne mudi pred deveto uro. "Če se ti pa tako mudi pa sam pojdi, bom pa doma, saj ne bom prvič." Seveda mene so pa te besede nekam zbudile in sem se obrnil kakor soldat in prav na debelo zakrulil, "kaj ga spet zdaj bijež?"

Ta bi bila pa lepa, da bi šel sam, sosedje so pa tako skrbeli zate ves teden in te zdravili, da so te spravili na noge. Veš pa tista deveta ura se mi nič kaj ne dopade. Zakaj bi pa ne šli ob pol devetih, da smo vedno ta zadnji, saj vem, da so drugi že tam. Končno pa smo se podali proti Slovenskem narodnem domu in sicer v spodnje prostore. Še nisemo bili doli po stopnicah pa so nam že hiteli jemati suknje in klobuke, pravkar smo dobili telefon, da bodo vsak čas tukaj. Že mi je bilo na jeziku da bi bil za-

brusil, pa ne samo moji ženi, ampak tudi sosedovi, zdaj pa imata tisto deveto uro. A ni bilo časa, ker se je vsem preveč mudilo brž, brž, brž ... in nas pehajo proti vratom, jaz pa se nisem dal pehati ali porivati, kakor že hočete, pa stegnem roko, da bi odprl vrata in kot bi ustretil, sem bil že notri in še predno sem imel čas se postaviti v linijo, pa že zaupijejo "suurprajz."

Bi sem že pripravljen, da bi segel Johnu v roko in v istem trenutku pa so me že imeli v rokah in prav tako se je godilo moji ženi. Nekaj časa sem se otepal nadležnih ljudi in ko sem pa zagledal mojo soprogo, ki je bila blede ko zid, tedaj se je pa tudi moja kri nekam ohladila. Rad bi bil priskočil njej na pomoč, a kaj, ko sem stal kot bi bil iz kamna. V tem pa že zaslišim tisto lepo pesem "Pozdrav," ki so mi jo zapeli tisti, kamor tudi jaz hodim k vajam vsak teden.

Sedaj sva se šele zavedla kje sva. Sprevidela sva kako so namju vodili za nos skoro tri mesece. Odvedejo naju k mizi in tu pa sva videla lep velik "cake" z napisom "25 letnica zakonskega življenja." Ta "cake" je bil mojstrsko delo Johna Planeckija. Poleg tega pa je bil lepo okrašena kosarica s 25 srebrniki. Dvornika je bila sva lepo okrašena z velikim napisom "Congratulations Mr. and Mrs. John Znidaršič on

your 25th Anniversary," kakor nama je bilo pozneje povedano je bil tisti napis delo Mr. Rudy Lokarja. Hvala lepa za trud in požrtvovalnost, Rudy!

Sedaj se je šele pričela prava svatba. Kuharice so pripravile izvrstnih jedil, katera smo zalivali z večvrstno pijačo. Postrežba ni mogla biti boljša. Hvala vam vsem, ki ste stregli in skrbeli, da je bil vsak dovolj postrežen.

O polnoči pa so nama zapeli tri krasne pesmi: "Venček na glavici," "Eno devo le bom ljubil" in "Moja kosa je križavna." Torej prav lepa hvala tudi pevskemu zboru društva Ložka dolina za tako lepo petje.

Nadaljevanja zabave pa ne bom opisaval, ker vsak, ki je bil navzoč, že ve kako je bilo. Prav lepa hvala vam vsem skupaj za prijaznost in darila, katera sta nama izročila Mr. Baraga in Mr. Mlakar. Iskreno se zahvaljujem najinima hčerkama, ki sta se vse to izmislili in družinama Baraga in Mlakar za njihov veliki trud in delo, ki sta izvršila v splošno zadovoljstvo. Hvala družini Langenfus, kateri je bila dana naloga, da so preskrbeli Ribničana, da pokaže kako se Ložana potegne, če je treba in to je izvršil Mr. John Pengal iz Myron Ave. Hvala lepa John, se bova že enkrat spogledala. Hvala Mrs. Kushan, najini sorodnici, ki je tudi žrtvovala precej časa, da je bilo vse lepo izpopolnjeno.

Hvala lepa kuharicam: Mrs. Kolegar in Mrs. Klemenčič ter njihovim pomočnicam za tako okusno in fino pripravljeno večerjo. Zahvaljujem se tudi vodstvu SND za vsestransko postrežbo. Torej še enkrat lepa hvala vsem in vsakemu posebej in ob enakih prilikah se vas bova tudi midva spomnila.

S spoštovanjem ostajava hvalna vam,

John in Mary Znidaršič, 6617 Schaefer Ave.

Kako nastane ozeblina

O tem piše nemški zdravnik v svojem zdravniškem tedniku: Doslej smo opekline in ozebljine glede na bistvo in zdravljenje preveč metali v en koš, ko se druga od druge vendar jako razlikujeta. Res je, da se pri obeh tkivo kože uniči, a pri opeklini je krog in krog tkivo zdravo, pri ozeblini pa ni. Ozeblina ni krajevno omejena. Ne smemo zanemariti prevažnega čimtelja: stanja celice in njihovih lastnih živcev. Že to, da večidel zmrznejo prsti na nogah in pa noge, nam da misliti. Kakor pove statistika, pride na sto zmrznjenih nog le dvojje rok, pa so vendar roke tiste, ki so večidel nepokrite v mrazu! Toda noge so bolj slabo preskrbljene s krvjo in se v njih krvni obtok rad prekine. Sploh se dozeveda, da ni tako važno, če mraz samo krajevno vpliva. Če se umetno izlove ozeblina kože, pri čemer tkivo do trdega zmrzne, nikoli ne ostane koža poškodovana, ker to igraje premaga s krvjo dobro preskrbljeno tkivo. Sicer pa noge ne zmrznejo vselej takrat, če so izpostavljene hudemu mrazu. Nasprotno — vprav mokro, mrzlo vreme, časih celo nad ničlo, je v vojnah povzročilo več primerov ozeblin. Pri tem so bili krivi vsi tisti vzroki, ki ovirajo krvni obtok. Večkrat so nastale ozebline zaradi pretesne obute, zaradi pretesnih ovojnic ali škornjev. Nekaterim je pa prirojeno, da je njih krvni obtok bolj počasen, pa so v večji nevarnosti, da dobijo ozeblino.

Ozeblina nastaja v treh stopnjah. Na prvi se pokaže huda rdečica in nabrekli, čeprav ni tako mrzlo. Na drugi je temnordeča ali vijoličasta, mrzla in neobčutljiva koža pokrita z mehurji, in v nasprotju z mehurji opeklin, je tu kri spreminjena, je tkivo razdrto in je v mehurjih sokovica. Na tretji stopnji so celice razdrte, ker

se je napravil led, voda je posla, jedro celice je razpadlo in v protoplazmi so votli prostori. V nasprotju s posledicami po opeklinah, so bolezni, ki nastanejo po ozeblinah, povsem drugačne in sicer se tvorijo boleče oteklino, prsti na rokah in nogah so zmalčeni, celice kože polne oteklino in prisada.

Važno je, kako se je treba ozeblin varovati, ko se je je treba že vnaprej ubraniti s slabimi prevodniki toplote. Hkrati pa moramo vse odstraniti, kar bi oviralo obtok krvi, kar je praktično težko izvedljivo, zakaj, čim bolj na debelo je noga obuta v čevlje, tem lažje se prekine obtok krvi. Ker pa vsi slabi prevodniki toplote, če se zmnožijo, niso več slabi prevodniki, se mora obutev zagatiti z mažo, oljem itd. Slabo je tudi, ker se usnje v moči raztegne, a volnene stvari se v moči skrčijo v čevljih. Noga se poti in še poveča moč v čevljih. Zatorej je dobro, da se večkrat preobujemo. Najboljše varstvo noge je krzno, ki ima dlako na znotraj obrnjeno. Dalje je potrebno, da se človek giblje, da se kri vedno urno pretaka. Alkoholi vpliva na bivanje in mrazu rajši slabo, in veliko alkohola piti je pozimi zmeraj nevarno, že zato, ker je človek po alkoholu len in se bolj počasi giblje. Pri zdravljenju ozeblin je treba vpoštevati krajevno zdravljenje in še poživljanje krvnega obtoka. Zdravljenje pa pomaga le, če se koj začne. Zatorej je treba dati človeka koj v bolnišnico in ne šele takrat, ko mora zdravnik kak ud že kar odrezati!

IZ PRIMORJA

—Trnovo pri Il. Bistrici, februarja 1940. — Letošnji mraz nikakor noče prenehati. Zadnji sneg je pobelil strehe še v nedeljo 18. t. m. ponoči, silna burja pa je odnašala zapadel sneg in celo zemljo z njiv v zatijiha na kupe. Le najvažnejše poti med okoliškimi vasi so toliko očiščene snežnih zametov, da so za silo prehodne, po ostalih pa je še danes promet zastal. Vendar ta sneg, burja in mraz ne pomenijo nič, napram burji in mrazu, ki sta razsajala pri nas v sredini januarja. V Trnovem, kjer pravijo, da ima burja svoje gnezdo in v Il. Bistrici, je burja povzročila celo razdejanje. Zlasti v Trnovem, kjer je podrla stavbo z garažo in pokopala pod ruševinami tovorni avto, odkrivala hiše in tovarniška poslopja, rušila dimnike, barake, je povzročila ogromno škodo, ki jo uradno cenijo na dva milijona Lir.

—V Tomaju na Krasu je umrl v starosti 60 let posestnik Josip Kjuder, značajan in podjeten mož, daleč naokrog znan kot spreten vinogradnik. Pred vojo je vodil trgovino, ki jo je po vojni opustil in se ves posvetil vinogradništvu. Zadnja leta je bil tudi kletar tomajske vinarske zadruge.

MALI OGLASI

John Glach

kovač

13408 St. Clair Ave.

Brusimo in popravljamo kose in stroje za rezanje trave. Tel. GL-3963. (x)

Lepa prilika!

Naprodaj je preša za grozdje in vse, kar spada zraven. Tukaj je lepa prilika za podjetnega človeka. Vprašajte pri

Jernej Knaus

1052 E. 62nd St.

(88)

Za \$5,000

hranilnih knjižic od North American Mortgage & Loan Co. vzamemo v zameno za pohištvo in električne predmete.

Norwood Appliance & Furniture

6104 St. Clair Ave.

819 E. 185th St.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

"Oliver," je rekel Harry Maylie potihem, "besedo bi rad spregovoril s teboj."

Oliver je stopil k oknu, kamor mu je namignil gospod Maylie, in se je zelo čudil, kako se izraža v vsem Harryjevem vedenju žalost in nemir.

"Zdaj znaš že dobro pisati?" je vprašal Harry ter mu položil roko na ramo.

"Mislim že, sir," je odgovoril Oliver.

"Nekaj časa me najbrž ne bo domov, zato bi rad, da bi mi ti pisal, recimo, vsakih štirinajst dni, vsak drugi ponedeljek na glavni poštni urad v London. Boš?"

"O, rad, sir. Ponosen bom na to!" je vzkliknil Oliver ves vesel take naloge.

"Rad bi vedel, kako — kako je moji materi in gospodični Maylievi," je rekel mladi mož. "Čelo polo lahko napišeš, kako se sprehajate, kaj se pogovarjate in ali je — ali sta, hočem reči — videti srečni in zdravi. Me razumeš?"

"O, popolnoma, popolnoma," je odgovoril Oliver.

"Ljubše mi je, če jima nič ne omeniš," je rekel Harry naglo in kakor mimogrede. "Drugače bi moja mati skrbela in bi bolj pogosto pisala, to pa bi ji bilo sitno in utrudljivo. Naj ostane skrivnost med nama, in pazi da mi boš prav vse pisal! Zanesem se nate!"

Oliver, ves v zanosu in počasi ob zavesti svoje važnosti, je zvesto obljubil, da bo molčeč in v svojih poročilih natančen. In gospod Maylie se je poslovil od njega z mnogimi toplimi zadržili o svoji naklonjenosti.

Doktor je sedel že na vozu, Giles (ki so sklenili, da ostane doma) je držal vrata odprta, in postrežnice so gledale z vrta.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231

So priporočajo za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Ako potrebujete

KAKSNA POPRAVILA
PRI STREHAH, ŽLEBO-
VIH IN FURNEZIJH

se oglasite lahko pri

JERRY GLAVAČ

1052 Addison Rd.

ali pokličite

HEnderson 5779

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

KEMORE 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVAL-
NICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Vse vrste premog

in bukova drva dobite lahko po najnižjih cenah. Pokličite KEMore 5374 — 4381.

Jos. Kern

353 E. 156th St.

(Thurs. x)

EUCLID BRAND VINO

od 79c galona naprej

Mandel's Winery BW 215

TED MANDEL, lastnik

821 E. 222d St. KEMore 3445

Harry se je še naglo ozrl proti omreženemu oknu in skočil v kočijo.

"Poženi!" je velel. "Hitro, bliskoma. Danes moram leteti, vse drugo mi je prepočasno."

"Ola!" je zakričal doktor postiljonu in urno spustil prednje okence, "meni ni treba leteti, meni se ne mudi! Slišiš?"

Ropotaje in drdraje je bežal voz po cesti, zavil v oblak prahu, se zdaj čisto skril, zdaj zopet pokazal, kakor je prihajal mimo predmetov ali kakor se je vila cesta. In šele, ko se je šum že davno v daljavi izgubil in ko ni bilo videti niti prašnega oblaka več, so se gledalci razkropili.

Eni gledalci pa so strmele oči na tisto mesto, kjer je voz izginil, še dolgo potem, ko je bil že mnogo milj oddaljen; zakaj za belo zaveso, ki jo je zagrnila, ko je bil pogledal Harry proti oknu, je sedela Roza.

"Videti je dobre volje in srečen," je dejala naposled. "Nekaj časa sem se bala, da bo drugače. Motila sem se. Zelo, zelo sem vesela."

Solze so znamenje ali veselja ali žalosti. Tiste pa, ki so se potočile Rozi po licu, ko je sedela zamišljena za oknom in strmela še vedno v isto smer, so pričale bolj o pobitosti nego o radosti.

SEDEM IN TRIDESETO POGLAVJE

V katerem opazi čitatelj nasprotje, ne nenavadno v zakonskem življenju.

Gospod Bumble je sedel v sobi v ubožnici, upiral potirto oči v žalostno ognjišče, od katerega ni izhajal, ker je bil poletni čas, nikak svetlejši sijaj nego odsvit medlih sončnih žarkov, ki so se odbijali od njegove hladne in bleščeče površine. Papirnata muholovka je bingljala od stropa, proti kateri je kdaj pa kdaj pogledal v otožnih mislih. Nič hudega sluteč so muhe plesale okoli tiste šaraste pasti in gospodu Bumbli so se dvigale prsi v težkih vzdihih, in še mračnejša senca mu je legla na obraz. Gospod Bumble je bil zatopljen v premišljevanje in mogoče so ga spominjale tiste žuželke kake žalostne prigode iz lastnega življenja.

A opazovalcu bi ne budila neke prijazne melanholije edino mrkoba gospoda Bumbli. Še drugih stvari je bilo, in to zelo tesno zvezanih z njegovo osebo, ki so oznanjale, da se je izvršila v njegovih razmerah velika sprememba. Suknja z navihki in klobuk na tri rogle — kje sta? Nosil je še vedno hlače dokolenke in črne pavolnate nogavice. Pa to niso bile tiste hlače. Suknja je bila na široke škrici in, kar se tega tiče, podobna oni suknji, toda, oh, kako vse drugačna! Mogočni trirog je bil zamenjan s skromnim okroglim klobukom. Gospod Bumble ni bil več birič.

Povišanja so v našem življenju, katerim dajejo, brez ozira na izdatnejše dohodke, posebno ceno in veljavo suknje in telovniki, ki so z njimi v zvezi. Maršal ima svojo uniformo, škof svoj svileni plašč, odvetnik svoj svileni talar, birič svoj klobuk na tri rogle. Vzemi škofu ornat, vzemi biriču trirog in resice — kaj sta še? Človeka — samo še človeka sta.

Veljava in včasih celo svetost je dosti bolj v zvezi s suknjo in telovnikom, nego si nekateri ljudje mislijo.

Gospod Bumble se je oženil z gospo Corneyevo in je bil gospodar v ubožnici. Oblast je prevzel neki drugi birič in z njo vred mu je bilo treba odstopiti trirog, z zlatom obšito suknjo in palico — vse troje.

"In jutri bo dva meseca tega!" je vzdihnil gospod Bumble. "Čela večnost, bi dejal."

Mogoče je gospod Bumble hotel reči, da se mu je zgnetlo v teh kratkih osmih tednih celotno življenje blaženosti. A vzdih — vzdih je dosti pomenil.

"Prodal sem se," je razpredal gospod Bumble isto misel, "za šest žličk za čaj, za klesčice za sladkor, za kanglo za mleko, za nekaj pohištva iz druge roke in dvajset funtov denarja. Dober kup sem se dal — pod nič!"

"Pod nič!" je zavreščal zadirčen glas gospodu Bumbli na uho. "Za vsako ceno bi bil predrag. In dosti drago sem te plačala, sam Bog ve, da."

Gospod Bumble se je ozrl in je srečal obraz svoje ljubeznive družice, ki je prisluškovala in ujeta samo približno nekaj besed ter mu je gornjo opazko zabrusila kar na slepo srečo.

"Gospa Bumblova, ma'am," je rekel gospod Bumble z občutljivo strogostjo.

"No?" je zavpila dama.

"Bodi tako dobra in pogledaj me," je rekel gospod Bumble in uprl oči v njo.

"Če vzdrži tako oko," je dejal gospod Bumble sam pri sebi, "potem vzdrži nekaj. To je ok, ki mi ni pri ubožcih nikdar odpovedalo; če mi odpove pri njej, je moja oblast zgubljena."

Ali zadošča že malo bolj debelo oko, da kroti ubožce, ki se ob svoji pičli hrani seveda ne repenčijo kdovekaj, ali je bila prejšnja gospa Corneyeva proti orlovskim pogledom posebno utrjena, o tem bi se dalo prerekati. Resnica je ta, da srepe oči gospoda Bumbli niso ustrahovale matrone, nasprotno, kljuboval jim je s prezirnim in celo s smehom, ki je zvenel, kakor da je neprisiljen.

Ko je gospod Bumble zaslišal te neprizadevane zvok, je pogledal najprej nevrno, potem pa začudeno. Nato se je pogreznil zopet v svoje prejšnje stanje zamišljenosti. Ni se ganil, dokler ga ni prebudil iznova glas njegove družice:

"Ali boš ves dan tukaj sedel in smrčal?" je vprašala gospa

Bumblova.

"Sedel bom tukaj, dokler se mi bo zdelo, ma'am," je odgovoril gospod Bumble. "In čeprav nisem smrčal, pa bom — smrčal, zdehal, kihal, smejal se ali jokal, kakršna volja me obide, zato, ker imam pravico!"

"Ti — pravico?" se je rogala gospa Bumblova z nedopovedljivim zaničevanjem.

"Tako sem rekel, ma'am," je dejal gospod Bumble. "Mož ima pravico ukazovati."

"In kakšno pravico ima žena, za božjo nebeško voljo?" je zakričala vdova po rajniku gospodu Corneyu.

"Ubogati, ma'am," je zagrmel gospod Bumble. "Tvoj nesrečni rajnik mož bi te bil moral tega naučiti, potem bi ne mara še zdaj živeti. Privoščil bi mu, revežu!"

Gospa Bumblova je videla na prvi pogled, da je prišel zdaj odločilni trenutek, in kateri mahne zdaj, je mahnil in odločil s tem enkrat za vselej boj za gospostvo na tej ali oni strani. In toliko, da je slišala omeniti pokojnika, že se je vrgla na stol, začela prelivati potokoma solze in vpiti, da je gospod Bumble trdosrčna surovina.

S solzami ni bilo priti gospodu Bumbli do živega; njegovo srce ni puščalo vode. Kakor perilni kastoreci, ki jih dež še izboljša, so se njegovi živci od te plohe čvrstili in krepili. Solze so mu bile znamenje slabosti in so mu kot tiho priznanje njegove premoči samo dobro dele in ga dvigale. Glédal je svojo vrlo tovarišico z velikim zadovoljstvom in jo spodbujal, naj le kriči, kar se ji da; zakaj zdravnik so dognali, kako je ta telesna vaja za zdravje koristna.

"Razprostire pljuča, umije obraz, okrepi oči in pomiri razburjenost," je rekel gospod Bumble. "Kar joči se, kar!"

Ko se je gospod Bumble iznebil te šale, je snel klobuk s klina, ga potisnil malo objestno po strani, kakor človek, ki si je v svesti, da je pokazal moža, vtaknil roke v žepe in se odmajal proti vratom — ves je sijal od lahkotne prešernosti.

No, gospa Corneyeva je poskusila najprej s solzami, ker stanejo manj truda nego naskok na pesti. Bila pa je docela pripravljena tudi za tak poskus, kar ni ostalo gospodu Bumbli dolgo skrito.

Prvo znamenje tega dejstva je bil zamolkel pok — neposredno za tem je zletel njegov klobuk po bliskovo na nasprotni konec izbe. To uvodno postopa-

nje mu je razkrilo glavo, in izkušena dama ga je z eno roko krepko ubrala za vrat, z drugo pa ga je spretno in krepko obdelovala po pleši. Ko je to končala, je poskrbela za malo spremembe: praskala ga je po obrazu in mu rvala lase. In ko se ji je zdelo, da je kažen primerna prestopku, ga je pahnila proti stolu, ki je bil kakor nalašč nastavljen v ta namen, in ga spodbujala, naj začne spet o svojih pravicah, če si upa.

"Vstani!" je rekla gospa Bumblova z zapovedljivim glasom, "in spravi se odtod, če ne, me boš prignal do obupnih korakov."

Gospod Bumble je vstal z jako klavnim obrazom in je čudoma premišljal, kakšni so nekaj obupni koraki; nato je pobral klobuk in je pogledal proti vratom.

"No, ali pojdeš?" je vprašala gospa Bumblova.

"Scveda, ljuba moja, seveda," je odgovoril gospod Bumble in se pomikal malo hitreje proti vratom. "Saj nisem hotel — že grem, draga moja! Ti si pa že tako nagla, da jaz —"

V tem trenutku je gospa Bumblova urno stopila naprej,

da bi popravila preprogo, ki se je med bojem zavila. Gospod Bumble je planil takoj iz sobe; pozabil je končati svoj stav, in je bojišče prepustil popolnoma vdovi gospe Corneyevi.

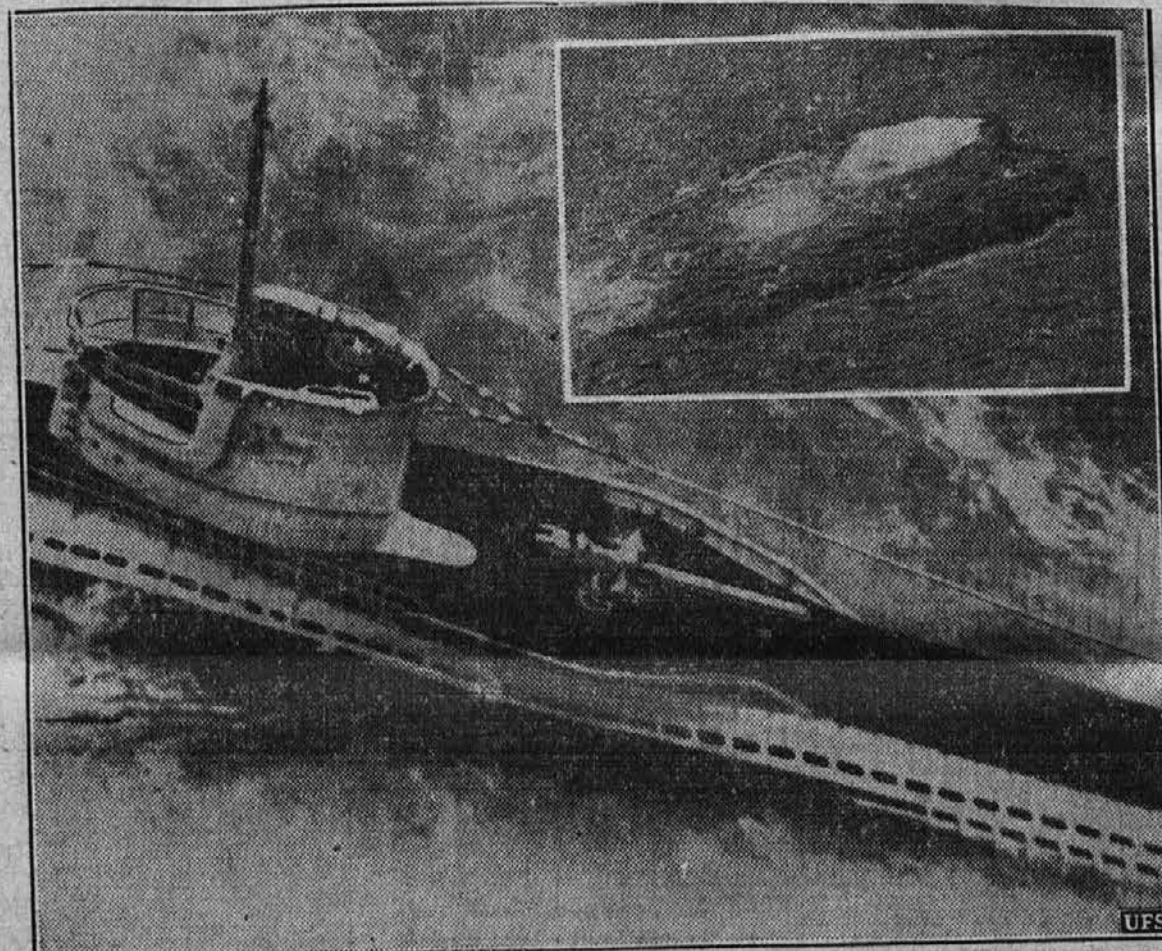
Gospod Bumble je bil zaskočen iz zasede in docela potolčen. Rad se je poširokoustil; tudi ga je veselilo, če se je mogel nad kom znesti. Iz tega sledi, da je bil šleva (česar ne bi bilo niti omeniti treba). To pa Bog ne daj, da bi bilo kako sramoteno njegovega značaja. Med javnimi osebami, visoko spoštovanimi in občudovanimi, jih je premnogo podvrženih podobnim slabostim. Ta opomba naj govori bolj zanj kot zoper njega, da namreč čitatelj lahko pravilno preceni njegove sposobnosti za uradnika.

Toda mera njegovega ponižanja še ni bila polna. Obhodil je hišo, in sedaj mu je prišla prvič misel, da so postavili za ubožce ljudem pretežno breme; in mogoče, ki pobegnejo svojim ženam in jih naprtijo občin, da po pravem ne bi zaslužili nikakršne kazni, marveč še nagrado kot zaslužne osebe, ki so toliko pretrpele. V takem

(Dalje prihodnjič)

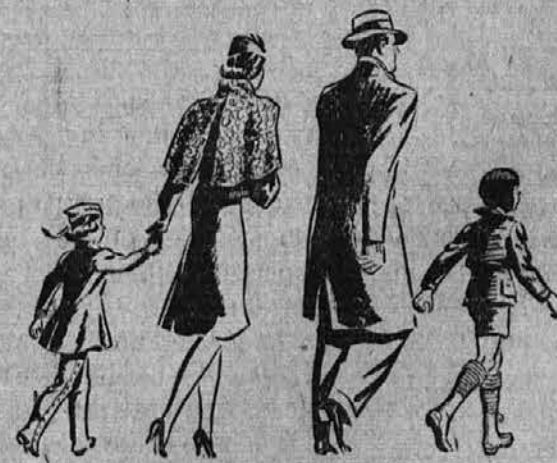
—30,000 ton žita za Italijo.

V splitsko pristanišče je priplul italijanski parnik "Perla," ki bo naložil 2500 ton pšenice za Italijo. Kakor poročajo, se bo skozi Split izvozilo okrog 30,000 ton žita za razna italijanska pristanišča. Vsak dan pride v Split 80 do 100 vagonov pšenice in je zaradi tega promet v splitskem pristanišču oživel. Promet bi bil še večji, če ne bi bil železniški promet med Zagrebom in Splitom prekinjen.

Ko so angleški zrakoplovci opazili nemško podmornico, na kateri ni bilo videti vojakov in tudi topovi so bili tudi še pokriti, so se zrakoplovci spustili nižje in vrgli četvero bomb, katere so dobro zadele. Kakšen uspeh so imele bombe, nam kaže mala slika v okvirju, ko se podmornica potaplja.

Nobenih skrbi radi vknjižb

● Ako boste kupili hišo, pridite v to staro vzajemno banko, da vam pokažemo, kako vas moderna hranilna vknjižba ali FHA vknjižba olajša skrbi, kako boste plačali za vašo hišo. Mi vam bomo natančno povedali, koliko vas bo stalo vsak mesec.

Society for Savings

Ljudska banka na Public Square

Člani Federal Deposit Insurance Corporation

Čista, redilna, okusna—Coca-Cola spada v vašo ledenico doma. In udoben način dobiti jo tje je priročen karton za šest steklenic. Naprodaj povsod.

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING COMPANY
Prospect 0333

VABILO K 20-LETNICI OBSTOJA PEVSKEGA ZBORA

"JADRAN"

ki vprižori opereto

"CIGANSKA NEVESTA"

V NEDELJO, 14. APRILA, 1940

v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd.

Pričetek ob treh popoldne. Vstopnina 50 centov.

Zvečer ples, igra orkester Vadnal